

Um folk u yvarhait

Dei gar en dag eisandar
mä issä járdäleiv.

Den saken jár já kändar
att teiden int jár heiv.

Di streidar u di treitar
hail världen runt umkring,
u þa varandrã jeitar
fór snart sagt ingenting.

Ti var' en haug ministar
dei jár núck int så leit.

Di har væl o sein bristar,
u gar int' alltut reit.

Men di skall leikvæl vitã
u tänkã en hail dail.

Um säkat di skall sitã
di skall går' hovlit fãll.

Dei jár int bättar hãlldar
fór kung u präsident.

En sleik kan snart blei fãlldar
av folkã, dei jár kãnt.

Ja, tronar har já fallã
leit varstans, sum vörr vait.

Dei tyckes int var' allã,
sum treivs mä yvarhait!

Men vörr har läng' hatt skaplit
i gamblã Sveriges land.

Mã kungen treivs vörr haplit,
u treitar int' a grand.

Snart nittú ar han fyllar.

Reit skralar áut han ser.

Men folki mair han hyllar
já gamblarã han bleir.

Rigeringi vörr böitar
reit oftã tycker ja.

Envar um seinã skrötar,
men annas jár dei bra.

Vörr kan minnsann fa sãmmar
men bättar tror int ja.

Fór land u kung ja stãmmar
gãnn in ei folks »hurra».

Aben.

*